

בע"א (טבריה) 52603-11-21 - שרה עבדל נ' יפית עבדל

בע"א (טבריה) 52603-11-21 - שרה עבדל נ' יפית עבדל ואח'שלום טבריה

בע"א (טבריה) 52603-11-21

שרה עבדל

באמצעות עו"ד הילה עבדאל - לב

נגד

1. יפית עבדל

2. עיריית טבריה

בית משפט השלום בטבריה

[06.12.2021]

כבוד השופט יריב נבון

החלטה

לפניי בקשת המבקשת לביטול קנסות שהוטלו בגין 3 הודעות תשלום קנס - דו"חות חנייה, שניתנו בשנים 2004-2005 לרכב הרשום על שמה של המבקשת. לטענת המבקשת, לא היא זו אשר עשתה שימוש ברכב במועד ביצוען של העבירות, אלא כלתה, ולכן יש להסב את הדו"חות על שמה. עיינתי בנימוקי הבקשה ובתגובת המשיבה והחלטתי לדחות את הבקשה על הסף. ראשית, עסקינן בבקשה שהוגשה כ"כתב תביעה" לבית משפט לעניינים מקומיים, ואף נוסחה ככתב תביעה אזרחי לכול דבר ועניין, ובמסגרתה מפנה ב"כ המבקשת להוראות תקנות סדר הדין האזרחי. לא למותר לציין כי דרך זו בה נקטה המבקשת שגויה לחלוטין, ודי בכך כדי לדחות את בקשתה על הסף. בשים לב לאמור, היה על המבקשת להגיש בקשה להארכת מועד להישפט בשים לב לכך שהרשעותיה בגין הדו"חות האמורים חלוטות מזה שנים רבות. חלף האמור, הגישה המבקשת, באמצעות עורכת דינה (!), כתב תביעה אזרחי, וזאת בניגוד להוראות הדין. אף אם נבחן את בקשתה גופה, הרי שהיה על המבקשת לפנות לבית המשפט בבקשה להארכת מועד להישפט, ולא בדרישה לביטול הקנסות שהוטלו עליה. משלא עשתה כן, די היה אף בכך כדי להצדיק דחיית בקשתה על הסף.

עיון בתגובת המשיבה 2 ובמסמכים הרבים שצורפו לה, מלמד כי עסקינן בבקשה מקוממת במיוחד, אשר מוטב היה לו לא הייתה מוגשת כלל. השוואת תוכן הבקשה לתוכנה של תגובת המשיבה ונספחיה, מלמד כי בבקשה/כתב התביעה, רב הנסתר על הנגלה. דוגמא לטענה שכזו, מצויה בסעיף 19 ל"כתב התביעה", בו נכתב: "למיטב זיכרון התובעת, נעשתה פנייה לנתבעת 2 לשם ביטול הקנסות או הסבתן, כלפי נתבעת 1, באמצעות עו"ס שטיפלה בה בשם מיקה מלשכת הרווחה בטבריה, אך הדרישה לאכיפת הדו"חות נותרה על כנה". מן המסמכים שצורפו לתגובת המשיבה 2 עולה כי החל משנת 2006 ועד לשנת 2018, עמדה המבקשת בקשר עם המשיבה 2 והגישה בקשות רבות לביטול הקנסות. כך למשל, בשנת 2006 פנתה המבקשת בבקשה לביטול הדו"חות ולחילופין בדרישה להפחתת סכום הקנסות בלא שהעלתה כל טענה לפיה לא היא זו שנהגה ברכב בעת ביצוען של העבירות, כנטען בכתב התביעה, או דרישה להסב את הדו"חות על שם צד ג', כפי שהיא מבקשת כיום כ-16 שנים לאחר ביצוען של העבירות ולפחות 15 שנים מהמועד בו פנתה לראשונה בכתב למשיבה 2. לא למותר לציין כי פנייה זו מטעמה של המבקשת משנת 2006, לא בא זכרה בכתב התביעה.

המבקשת אף הסתירה מעיני בית המשפט בכתב תביעתה את יתר ההתכתבויות בינה לבין המשיבה 2 במהלך השנים, את העובדה כי המשיבה 2 נעתרה, מס' פעמים, להפחתת סכום הקנסות ונתנה למבקשת שהות מספקת לשלמם. תמהני מדוע בחרה המבקשת להסתיר זאת? האם סברה כי המשיבה 2 לא תציג את הדברים כהווייתם בתגובתה? בהקשר זה אדגיש, כי על אף נכונותה של המשיבה 2 ללכת לקראת המבקשת כעולה מהמכתבים שנשלחו אליה במהלך השנים, זו בחרה לנצל עד תום את רצונה הטוב של המשיבה 2, המשיכה לגרור רגליים במכוון ולא שילמה את הקנסות, ואף המשיכה להגיש בקשות חוזרות ונשנות למשיבה 2 לביטול הקנסות, להסבת הדו"חות וכו' עד לשנת 2018. אף השתלשלות עניינים זו לא הוצגה כלל ע"י המבקשת בכתב תביעתה, וזאת בחוסר תום לב. אף הפנייה מטעמה למשיבה 2 באמצעות העו"סית המטפלת בה, לא נפלה על אוזניים ערלות וטופלה באופן הגון ע"י המשיבה 2. ניתן להתרשם כי המשיבה 2 לאורך כל הדרך נכונה הייתה ללכת לקראת המבקשת, אך זו, משיקוליה, בחרה שלא לשלם את הקנסות, עד עצם היום הזה, ומשכך אין לה להלין אלא על עצמה.

אף אם אתייחס לכתב התביעה המונח לפניי כבקשה לביטול הרשעה או כבקשה להארכת מועד להישפט, עסקינן בבקשה המתייחסת להרשעות חלוטות, אשר הוגשה בשיהוי עצום של לפחות 15 שנים מהמועד בו ידעה המבקשת אודות חובה הכספי. במהלך השנים הייתה המבקשת מיוצגת ע"י עורך דין, ועל אף האמור היא לא טרחה לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה, עד להגשת בקשה זו. צודקת ב"כ המשיבה 2 בטענתה לפיה מדובר בבקשה שהוגשה ע"י המבקשת בחוסר תום לב, תוך הסתרת עובדות מהותיות, שכל מטרתה הינה המשך גרירת רגליים והתחמקות מתשלום החוב.

אף הטענה לפיה צד ג' נהג ברכבה של המבקשת בעת ביצוען של העבירות, אינה מצדיקה קבלת בקשה זו, וודאי שלא בחלוף 16-17 ממועד ביצוען של העבירות. ראשית, אין מדובר בעניין טכני או הליך פרוצדורלי, שהרי הדברים נקבעו במפורש בחקיקה ראשית, וקבלת הטיעון לפיו מישהו אחר נהג ברכב בזמן ביצוע העבירה, אפילו כשהדבר יכול היה להוביל להסבת הדו"ח על שמו, היא בבחינת פתח רחב להעלאת טענות מכל סוג שהוא אשר יביאו לחוסר ודאות משפטית ולהעדר סופיות ההליכים, כפי ששב וקבע בית המשפט פעמים רבות. כך לדוגמה ברע"פ 1896/18 נעמה הדני נ' מדינת ישראל (10.05.2018), נאמר:

"לעניין זה לא למותר לשוב ולהזכיר את דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בעניין דומה: "בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן לייעל ולקצר הליכים (ראו והשוו רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 800, 793; ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל (לא פורסם), פסקה 7). " (רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל, בפסקה ה (27.12.2011)); וראו גם רע"פ 2096/07 כוכבי נ' מדינת ישראל (1.5.2007); רע"פ 7018/14 טיטלבאום נ' מדינת ישראל (30.10.2014))."

שנית, המבקשת לא העלתה נסיבות חריגות ויוצאות דופן כנדרש בפסיקה, לא הצביעה על מניעה שהייתה לה מלהגיש את בקשת ההסבה במועד, ואף לא נתנה כל הסבר מניח את הדעת מדוע היה שיהיו כה ניכר עד להגשת הבקשה. גם בהמשך, כשנודע למבקשת כי הדוח לא הוסב, היא שוב בחרה שלא לפעול או להגיש בקשה מתאימה מטעמה והמשיכה להתעלם מדרישות התשלום ומחובה למשיבה 2. במקרה דנן, אשר הינו ללא ספק חריג בכול הנוגע לשיהוי הרב בהגשת הבקשה/כתב התביעה, דומה כי קבלת בקשה זו היא שתגרום לעיוות דין, ולא עצם דחייתה על הסף. דרישת המשיבה 2 לחייב את המבקשת בהוצאות לנוכח הטרחה הרבה שנגרמה לה בדיון יסודה, זאת בשים לב להתכתבויות הרבות שנערכו עם המבקשת במהלך השנים, מהן בסופו של יום בחרה המבקשת להתעלם, ואף מתגובתה המפורטת של המשיבה 2 לכתב התביעה אשר גזלה לטעמי זמן יקר ללא הצדקה, זאת בניגוד לדרישת המבקשת לחיוב המשיבה 2 בהוצאות אשר אין לה כל בסיס עובדתי או משפטי. על אף האמור, החלטתי להימנע מהטלת הוצאות על המבקשת מאחר שבסופו של יום החלטתי לדחות את הבקשה מבלי שהתקיים דיון במעמד הצדדים, כפי שמתירה פסיקת בית המשפט העליון. ראו בהקשר זה האמור בהלכת איטליא ברע"פ 9142/01, ודברי כב' השופט א. לינדנשטראוס בעפמ"ק 12029-04-19 מחמוד שיבלי נ' מדינת ישראל, מיום 23/10/2019: "בניגוד לטענת המערער בית המשפט קמא לא שגה בכך שלא קיים דיון במעמד הצדדים בבקשה ובתגובת המשיבה, כאשר נקבע בפסיקה אליה הפנה המערער עצמו, כי הכלל הוא אי קיום דיון אלא במקרים חריגים כשהנסיבות מצדיקות זאת."

לנוכח האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.